

Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, 23 juli 2020
afdeling Antwerpen
kamer ACV3

Vonnis

Vonnisnummer / Griffienummer
2020 / 2779

Repertoriumnummer / Europees

Datum van uitspraak
23 juli 2020

Naam van de beklaagde(n)
M. M.

Systeemnummer parket
20CO1943

Rolnummer
20A002903

Notitienummer parket
AN/A/37/LB/3178/2020

Inzake het Openbaar Ministerie tegen

BEKLAAGDE(N) :

M. M., RRN (...)
geboren te (...) (België) op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)
thans verblijvende te (...)

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester Herman Bart, advocaat te Antwerpen.

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

poging mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

gepoogd te hebben het hierna vermelde wanbedrijf te plegen, waarbij het voornemen om een wanbedrijf te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van dat wanbedrijf uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist.

(art. 51 en 53 Sw)

ten aanzien van hierna vermeld persoon, het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog.

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 3° en 2, 433 novies §§ 1 en 5, en 483 Sw)

Te Antwerpen in de periode van 26 november 2019 tot en met 7 januari 2020

ten nadele van **E. B. I.**, geboren te (...) (België) op (...),

PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Feiten en beoordeling van de schuld

1.

Beklaagde staat terecht voor een poging tot mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie van E. B. I. die zich in kwetsbare toestand bevindt.

Ter zitting vraagt het Openbaar Ministerie de herkwalificatie naar het voltooid misdrijf van mensenhandel.

2.

Op 8 januari 2020 wordt de politie gecontacteerd door de school van E. B. I., met de melding dat men zeer bezorgd om haar is. Zij krast terug in haar armen en is zeer zenuwachtig. Ze brengt haar schooltaken, die ze normaal kan uitvoeren, niet meer tot een goed einde. De leerkracht die haar begeleidt tijdens haar stage krijgt van E. B. I. te horen dat ze niet op stage kan komen omdat een vrouw voor haar seksafspraken regelt.

De politie contacteert E. B. I. en het valt hen op dat zij zeer angstig en zenuwachtig is. Ze verkrampst van de pijn aan haar arm waarop ze een open wonde heeft. Ze zegt dat zij zichzelf verminkt omwille van stress en angst.

E. B. I. verklaart dat ze M. M. (beklaagde) kent als vroegere schoolvriendin. Ze vertrouwde haar. Beklaagde stelde voor om terug klanten te ontvangen en zei aan E. B. I. dat ze snel veel geld kon verdienen. Zij zou alles regelen: klanten, afspraken, appartementen en hotels. De

opbrengsten zouden in twee verdeeld worden; beklaagde besliste over de prijs, de locatie en de klanten. Op 7 januari 2020 zou E. B. I. voor het eerst klanten ontvangen. Beklaagde zou haar ophalen met de auto, ze had een appartement en condooms geregeld. In laatste instantie heeft E. B. I. zich ziek gemeld waardoor de afspraak niet is doorgegaan. Beklaagde vroeg haar om naaktfoto's door te sturen; ze vond de foto's in lingerie niet bloot genoeg. Beklaagde zette haar onder druk, ze zei dat ze haar beste vriendin was en ze kende de zwakke plekken van E. B. I., die moeilijk haar grenzen kan aangeven. Beklaagde bleef maar op haar inpraten om klanten te ontvangen. Beklaagde drong erop aan te communiceren via Snapchat om zo weinig mogelijk sporen na te laten van hun conversaties.

Ze stuurden evenwel ook berichten via WhatsApp en deze bevestigen integraal de verklaring van E. B. I..

Het oproepnummer van beklaagde is geregistreerd op een andere naam. Wanneer de politie aankomt aan haar verblijfplaats probeert ze te vluchten; ze zegt dat haar gsm- abonnement plots werd stopgezet en dat ze haar gsm-toestel heeft doorverkocht aan een onbekende in de (...) omdat ze geld nodig had.

Beklaagde verklaart geen inkomen te hebben, ze heeft geen diploma en verblijft vooral bij haar vriend die binnenkort terug gaat studeren. E. B. I. is een meisje met wie ze vroeger op school zat; ze deed aan prostitutie aan het (...) en had ook een pooier. Beklaagde wou E. B. I. helpen om deftige mannen voor haar te vinden. Ze heeft op datingsites naar mannen gezocht en zou de kandidaten dan doorsturen naar E. B. I. maar dit is nooit gebeurd.

Bij confrontatie met de WhatsApp-conversaties blijft beklaagde op de vlakte; ze heeft hierover weinig te zeggen of verklaart dat het allemaal bluf was en dat E. B. I. vrij was om al dan niet in te gaan op haar verzoeken. Ze heeft nooit echt klanten gehad voor E. B. I.. Ze had wel een appartement geregeld voor E. B. I.; dit was het appartement van een zekere N., een oudere man. Ze ontkent dat de opbrengsten tussen haar en E. B. I. zouden verdeeld worden. Ze blijft erbij dat ze E. B. I. enkel wou helpen.

De verbalisanten noteren dat beklaagde tijdens het verhoor alles minimaliseert en zichzelf meermaals tegenspreekt; ze vat het allemaal ludiek op en ziet de ernst van de situatie niet.

In een later verhoor stelt ze dat ze haar gsm-toestel niet verkocht heeft maar dit niet meer gebruikt.

Uit het telefonie-onderzoek en de uitgewisselde berichten via WhatsApp tussen beklaagde en E. B. I. vanaf 26 november 2019 blijkt dat beklaagde haar wel degelijk aanstuurde en onder druk zette met het oog op de uitbuiting van haar prostitutie.

Beklaagde zegt in de berichten dat ze veel klanten voor E. B. I. kan regelen maar dat ze dan wel beschikbaar moet zijn. Ze dringt aan op (naakt)foto's en video's en stuurt er ook enkele door naar E. B. I. als voorbeeld. Ze vraagt of E. B. I. bereid is seks te hebben zonder condoom; wanneer E. B. I. hierover twijfelt, zegt ze indien nodig voor haar een noodpil te zullen gaan halen. Wanneer E. B. I. op 6 januari 2020 laat weten dat ze de volgende dag niet kan omdat ze zich niet goed voelt, reageert beklaagde met de melding dat ze al drie dagen

bezig is met klanten te regelen, al een appartement geregeld had en dat ze nu maar een andere persoon moet zoeken die haar klanten kan bezorgen.

3.

De raadsman van beklaagde wijst er ter zitting op dat beklaagde opgelucht was dat er uiteindelijk geen enkele seksafpraak is doorgegaan. Beklaagde kende E. B. I. van op school en wist dat ze zich prostitueerde voor een zekere M.. Omdat dit gebeurde in penibele omstandigheden, wou beklaagde haar helpen door betere klanten en afspraakplaatsen voor haar te regelen.

4.

Artikel 433^{quinquies} § 1, 1° Sw. bepaalt dat het misdrijf van mensenhandel bestaat in de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting. De toestemming van het slachtoffer met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting is van geen belang.

Uit de verklaringen van het slachtoffer en de WhatsAppconversaties blijkt dat beklaagde het slachtoffer actief aanzet om zich te prostitueren, haar onder druk zet en controle over haar uitoefent. Ze hanteert dwingend taalgebruik in haar berichten. De rechtbank is van oordeel dat de gedragingen van beklaagde (naaktfoto's en video's opvragen bij het slachtoffer om klanten te ronselen, effectief klanten regelen en ook een afspraaklocatie) niet louter een poging tot mensenhandel betreffen maar een voltooid misdrijf vormen. Dat er uiteindelijk geen seksafpraak heeft plaatsgevonden op 7 januari 2020 omdat het slachtoffer zich ziek meldde, doet hieraan geen afbreuk.

De feiten voorzien in de dagvaarding dienen bijgevolg als volgt te worden gekwalificeerd:

'Ten aanzien van hierna vermeld persoon, het misdrijf van mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over haar, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting waarbij haar toestemming van geen belang was,

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van haar onwettige of precaire administratieve toestand, haar precaire sociale toestand, haar leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog,

Te Antwerpen in de periode van 26 november 2019 tot en met 7 januari 2020,

ten nadele van E. B. I., geboren te (...) (België) op (...)'.

Deze herkwalificatie wijzigt het ten laste gelegde feit niet en werd ter kennis gebracht van de verdediging,

5.

Het geherkwalificeerde feit is bewezen gelet op:

- de vaststellingen van de verbalisanten;
- de WhatsApp-conversatie tussen beklaagde en het slachtoffer;
- de verklaringen van het slachtoffer;
- de verklaringen van beklaagde,

Dat het slachtoffer E. B. I. zich in een bijzonder kwetsbare positie bevond, blijkt uit de verklaring van de stagebegeleidster van E. B. I., de vaststellingen van de verbalisanten dat zij zichzelf verminkt en haar eigen verklaringen desbetreffend.

1. Straftoemeting

De feiten zijn ernstig. Beklaagde kampt met een totaal gebrek aan normbesef, waarbij haar drang naar gemakkelijk geldgewin primeert op het respect voor de fysieke, seksuele en psychische integriteit van het slachtoffer. Zij maakte schaamteloos misbruik van haar kwetsbare positie zonder stil te staan bij de verwoestende impact op haar verdere ontwikkeling.

De verdediging vraagt om een autonome werkstraf of een straf met uitstel gekoppeld aan probatievoorwaarden.

Beklaagde beschikt nog over een blanco strafregister.

Zij werd door de onderzoeksrechter op 8 januari 2020 vrijgelaten mits het naleven van voorwaarden waaronder een contactverbod met het slachtoffer en opnieuw studeren of werk zoeken. Uit het verslag van de justitieassistent blijkt dat zij zich correct aanmeldde. Ze heeft een moeilijke opvoedingssituatie achter de rug. Toen ze 15 jaar was, werd ze door de Jeugdrechter in een instelling geplaatst omdat haar moeder de zorg voor haar niet meer kon waarnemen. Ze heeft weinig steunfiguren. Ze wil via middenjury haar diploma proberen te halen. later bezorgde ze via e-mail nog enkele sollicitatiebewijzen.

De voorwaarden werden verlengd op 30 maart 2020. Uit het dossier blijkt dat deze beschikking niet aan beklaagde werd betekend omdat zij sinds 26 februari 2020 opnieuw opgesloten werd in het kader van een ander gerechtelijk onderzoek. Op 24 april 2020 werd ze terug in vrijheid gesteld en liet ze aan de justitieassistent weten dat ze bij haar vriend

verblijft in (...).

De rechtbank is van oordeel dat een autonome werkstraf of een straf met volledig uitstel gekoppeld aan probatievoorwaarden niet gepast is in de huidige omstandigheden en beklagde bovendien onvoldoende zou wijzen op de ernst van de feiten.

De rechtbank houdt bij de bestraffing rekening met de aard en de ernst van de feiten, de nog jonge leeftijd van beklagde, de precaire situatie waarin zij verkeert, haar persoonlijkheid, de impact op het slachtoffer en haar blanco strafregister.

De hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete zijn gepast. De rechtbank verleent een gedeeltelijk uitstel voor de gevangenisstraf en een volledig uitstel voor de geldboete in de hoop dat dit beklagde de ernst van de situatie doet inzien en haar tegelijk ontraadt om nog nieuwe misdrijven te plegen.

Daarnaast dient zij voor een periode van vijf jaar uit haar rechten genoemd in artikel 31 eerste lid Strafwetboek te worden ontzet (artikel 433*novies* Strafwetboek).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,
artikel 1 van de wet van 5 maart 1952,
Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikel 8 der wet van 29 juni 1964,
en bij toepassing van de artikelen 25, 38, 40, 66, 79, 80, 99bis, 433*quinquies*, 433*septies*, 433*novies* van het Strafwetboek.

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **M. M.**,

Op strafgebied

Herkwalificeert het feit zoals hiervoor vermeld.

Neemt bij toepassing van artikel 2 en 3 van de Wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden verzachtende omstandigheden aan voor de feiten van de tenlastelegging, aangezien beklaagde nooit eerder veroordeeld werd tot criminele straffen.

Veroordeelt M. M. voor de tenlastelegging-zoals geherkwalificeerd- :

tot een **gevangenisstraf van 2 jaar**

en tot een **geldboete van 8000,00 EUR**, zijnde **1000,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent uitstel van tenuitvoerlegging wat betreft de gevangenisstraf voor een termijn van 5 jaar, doch slechts voor een gedeelte van 1 jaar en wat betreft de geldboete voor een termijn van 3 jaar.

Ontzet veroordeelde uit de rechten conform artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek voor een termijn van 5 jaar.

Veroordeelt M. M. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 26,86 EUR

Houdt de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

oOOo

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van. eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer ACV3:

- I. D. R., rechter-voorzitter, ondervoorzitter
- K. E., rechter

- S. C., rechter
en uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 juli 2020 door de voorzitter, in
aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier J. S..